

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 12 października 2004 r.

(¹) Dz.U. L 96, str. 16.

Odwołanie wniesione w dniu 28 maja 2006 r. przez Guida Stracka od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba) z dnia 22 marca 2006 r. w sprawie T-4/05 Guido Strack przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-237/06 P)

(2006/C 165/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Guido Strack (Przedstawiciel: L. Füllkrug, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie postanowienia wydanego w dniu 22 marca 2006 r. przez pierwszą izbę Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w sprawie Guido Strack przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (T-4/05 (¹));
- uchylenie decyzji OLAF z dnia 5 lutego 2004 r. o zamknięciu dochodzenia nr OF/2002/0356, jak również uchylenie sprawozdania końcowego z dochodzenia, na którym decyzja ta się opiera (sygn.: NT/sr D(2003)-AC-19723 — 01687 05.02.2004);
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że postanowienie Sądu jest dotknięte wadami procesowymi i zostało wydane przy naruszeniu zasady prawa wspólnotowego zawartej w art. 3 ust. 3

decyzji Rady z dnia 2 listopada 2004 r. ustanawiającej Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (2004/752/CE, Euratom). Wnoszący odwołanie uważa, że w chwili wydawania zaskarżonego postanowienia, Sąd nie był już właściwy, gdyż przywołany przepis zobowiązywał go do przesłania sprawy T-4/05 do Sądu do spraw Służby Publicznej w grudniu 2005 r.

Ponadto wnoszący odwołanie uważa, że Sąd popełnił błędy procesowe nie dokonując odwołania w zaskarżonym postanowieniu do kilku niezależnych zarzutów wyrażonych w skardze.

Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo wspólnotowe dokonując błędnej wykładni pojęcia „aktu niekorzystnego” użytego w art.90 ust. 2 i art. 90a regulaminu pracowniczego urzędników. A to poprzez błędną wykładnię samego pojęcia jak i poprzez nieuwzględnienie orzecznictwa, błędną wykładnię art. 22a, 22b i 43 regulaminu pracowniczego urzędników, prawa podstawowego do integralności fizycznej i psychicznej oraz zasady prawa do skutecznej ochrony sądowej, jak również poprzez złą ocenę roszczeń odszkodowawczych.

Wreszcie wnoszący odwołanie podnosi, iż postanowienie Sądu jest dotknięte wadami procesowymi wynikającymi: po pierwsze, z błędnych ustaleń faktycznych, co może być wykazane za pomocą akt sprawy; po drugie, z błędnej oceny prawnej faktów dotyczących dochodzeń OLAF i po trzecie, z ich nielogicznego przedstawienia w uzasadnieniu postanowienia.

(¹) Dz.U. C 121, str. 12.

Postanowienie prezesa szóstej izby Trybunału z dnia 15 lutego 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-21/05) (¹)

(2006/C 165/44)

Język postępowania: włoski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 69 z 19.3.2005